

1200

33

31/7

10

и вижда кривите пътеки, запъхтянъ
презъ /дето е вървялъ, — и ази, озованъ
така на върхътъ на живота, съ закъсняла
тъга оглеждамъ се къмъ младостъта минала,
къмъ проживените въвъ лутания дни...

И късно разумъ ми душата осени. —
Когато хлябъ отъ тебъ поиска сиромаша,
дай му хлябъ, а не [залисвай] ~~и~~ стомаха
съ идеали. Да, соколе мой, потрай;
ще дойде може би и зарадъ тяхъ колай
до някога... Сега да преобърнемъ листа //.
Че всяка работа е хубава и чиста,
когато въ чистий ~~явде~~ самъ знаещъ и ти —

20

20

L my ry 7 2

15e L 0